

**DIUMENGE TRENTA-DOS
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

La viuda va coure un panet i el porta a Elies

Lectura del primer llibre dels Reis

17, 10-16

En aquell temps,

el profeta Elies se n'anà a Sarepta.

Arribat a la porta del poble,

veié una viuda que arreplegava llenya.

Elies la cridà i li digué:

— «Porta'm, per favor, un poc d'aigua en un pitxer, que vull beure.»

Mentres anava a buscar-la, Elies la tornà a cridar i li digué:

— «Porta'm, també, per favor, un tros de pa.»

Ella respongué:

— «Et jure per la vida del Senyor, el teu Déu,
que no tinc gens de pa.

Només em queda un grapat de farina en una gerra
i un poc d'oli en una altra.

Ara estava arreplegant branquetes
i anava a coure un pa per a mi i per al meu fill.

Ens el menjarem, i després morirem.»

Elies li respongué:

— «No tingues por. Ves i fes tal com has dit,
però, amb la farina que tens,

cou-me primer un panet i porta-me'l.

Després ja en couràs per a tu i per al teu fill,
perquè això diu el Senyor, Déu d'Israel:

“La gerra de farina no es buidarà

ni la gerra d'oli s'acabarà,

fins al dia que el Senyor enviarà la pluja a la terra”.»

Ella se'n va anar i va fer tal com Elies li havia dit.

I en van menjar ell i ella amb tota la seua família,
durant dies i dies.

La gerra de farina no es va buidar

ni la gerra d'oli s'acabà,

tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

146 (145), 6c-7.8-9a.9bc-10 (R.: 1)

R. Alaba el Senyor, ànima meua.

O bé: Al·leluia.

El Senyor es manté fidel per sempre,
fa justícia als oprimits,
dona pa als qui tenen fam.
El Senyor allibera els presos.

R. Alaba el Senyor, ànima meua.

El Senyor dona la vista als cegos,
el Senyor redreça els vençuts,
el Senyor ama els justos;
el Senyor guarda els forasters.

R. Alaba el Senyor, ànima meua.

El Senyor manté les viudes i els orfes,
i capgira els camins dels injustos.
El Senyor regna per sempre;
és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

R. Alaba el Senyor, ànima meua.

LECTURA SEGONA

Crist s'oferí una sola vegada i prengué damunt d'ell els pecats de tots

Lectura de la carta als Hebreus

9, 24-28

Crist no ha entrat en un santuari, fet per mans d'home,
que es còpia del santuari verdader,
sinó que ha entrat dins del cel mateix,
i ara es presenta davant de Déu intercedint per nosaltres.

El gran sacerdot
entra cada any en el santuari amb una sang
que no és la seua.
Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades;
si fora així, hauria hagut de patir la passió
una vegada i una altra
des de la creació del món.
Ara, en canvi, s'ha manifestat una vegada per sempre,
per a abolir el pecat mitjançant el seu sacrifici.

Als hòmens ens toca morir una sola vegada,
i després de la mort ve el juí;
semblantment, Crist, que s'oferí una sola vegada
i prengué damunt d'ell els pecats de tots,
apareixerà per segona vegada, no ja per raó dels pecats,
sinó per a salvar els qui viuen esperant-lo.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Eixa viuda pobre ha tirat a l'arca més que tots els altres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

12, 38-44

En aquell temps,

Jesús, instruint la gent, deia:

- «Aneu amb compte amb els mestres de la llei. Els agrada passejar-se amb llargues vestidures, que la gent els salude en les places i que els facen ocupar els seients d'honor en les sinagogues i els primers llocs en els banquetes. Devoren els béns de les viudes i fan veure que pregunten llargament. Per això estos seran jutjats amb més rigor.»

Estant en el temple,

Jesús es va assentar davant de l'arca de les ofrenes i mirava com la gent hi tirava diners.

Molts rics en tiraven molts,

llavors arribà una viuda pobre que hi tirà dos monedes de les més menudes.

Jesús cridà els seus deixebles i els digué:

- «Vos dic de veres que eixa viuda pobre ha tirat a l'arca més que tots els altres. Tots han donat el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que posseïa, tot el que tenia per a viure.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

12, 41-44

En aquell temps,

Estant en el temple,

Jesús es va assentar davant de l'arca de les ofrenes i mirava com la gent hi tirava diners.

Molts rics en tiraven molts,

llavors arribà una viuda pobre que hi tirà dos monedes

de les més menudes.

Jesús cridà els seus deixebles i els digué:

- «Vos dic de veres
que eixa viuda pobra ha tirat a l'arca més que tots els altres.
Tots han donat el que els sobrava;
ella, en canvi, ha donat el que necessitava,
tot el que posseïa, tot el que tenia per a viure.»

Paraula del Senyor